Llei 14/2012, del 12 de juliol, de salut animal i seguretat alimentària

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Títol I. Disposicions generals
  - Article 1
    - Objectius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 12 de juliol del 2012 ha aprovat la següent:

llei 14/2012, del 12 de juliol, de salut animal i seguretat alimentària

Exposició de motius

La seguretat alimentària, entesa com l'accés fàcil a un proveïment constant d'aliments sans, és un factor essencial de qualsevol sistema de protecció de la salut pública. Al seu torn, la salut animal, igualment important pel que fa a la salut pública, constitueix un element clau per al desenvolupament de la ramaderia, així com per a la conservació del patrimoni natural, sense menysprear-ne la importància econòmica i social.

Existeix una necessitat evident d'orientar el desenvolupament dels sectors econòmics primaris i terciaris relacionats amb la ramaderia i l'agricultura i amb els aliments, en els principis del respecte de l'entorn; en particular, en la gestió correcta dels residus.

Les crisis sanitàries internacionals que han aparegut al llarg d'aquesta última dècada han contribuït, d'una banda, a un augment important de la conscienciació social a l'entorn d'aquests temes i, de l'altra, a un canvi significatiu de les estructures oficials de control. S'han produït canvis substancials en les normatives sanitàries i un desenvolupament progressiu d'estructures administratives més integrades, amb una visió global i conjunta de tots els sectors involucrats en la cadena alimentària que va des de la part productiva, més agrícola o ramadera, fins als sectors que presten serveis directament als consumidors finals.

També s'han produït canvis en la resta de sectors implicats directament o indirectament en aquestes activitats econòmiques, uns canvis que en la majoria dels casos han culminat en la creació d'organismes o institucions clarament orientats a l'avaluació dels riscos, destinats a proporcionar als òrgans legislatius, als agents econòmics concernits i als ciutadans opinions independents basades en les evidències científiques disponibles, a fi que es puguin prendre les mesures més adequades per protegir els interessos generals i molt particularment per assegurar el millor nivell possible de protecció de la salut.

Altrament, des d'un punt de vista sanitari, la lliure circulació de productes i animals segurs contribueix significativament en la salut i el benestar dels ciutadans, i al mateix temps ha esdevingut un aspecte essencial dels seus interessos econòmics i socials.

El Principat d'Andorra no es pot permetre la possibilitat de quedar exclòs d'aquests sistemes, tant per la seva ubicació geogràfica com per la protecció deguda, en primer lloc, de la salut pública i la salut animal i, després, dels interessos econòmics dels sectors que avui continuen tenint una importància rellevant per a l'economia nacional, ja sigui per la seva influència en la balança comercial, ja sigui pel fet de constituir, com és el cas de la ramaderia, un element indispensable per a l'equilibri i la protecció de l'entorn. Això ens ha de permetre assegurar el manteniment d'una de les nostres riqueses principals, el paisatge, element clau del nostre reclam turístic.

La Constitució del Principat d'Andorra, i en particular els articles 30, 31 i 32, estableix el dret a la salut, l'obligació de l'Estat de vetllar per l'entorn, i la seva intervenció perquè Andorra es pugui desenvolupar d'una manera equilibrada i sempre atenint-se als interessos i el benestar generals.

La Llei per la qual es regulen els drets del consumidor i la seva protecció, del 31 de juliol del 1985, i en particular l'article 3, estableix com un dels drets bàsics dels consumidors la protecció contra els riscos que poden afectar-ne la salut o la seguretat.

Per la seva banda, la Llei general de sanitat, del 20 de març del 1989, modificada per la Llei 1/2009, del 23 de gener, de modificació de la Llei general de sanitat, que regula les accions que permeten fer efectiu el dret a la protecció de la salut, considera una activitat bàsica del sistema sanitari la que pot incidir sobre l'àmbit propi de la veterinària de salut pública, especialment pel que fa a la prevenció i la lluita contra les zoonosis, el control higiènic i la prevenció dels riscos per a la salut derivats dels aliments, inclosa la millora de les qualitats dietètiques. A aquest efecte, imposa al Govern fer actuacions de control sanitari, de prevenció dels riscos per a la salut derivats dels aliments, incloent-hi la millora de les qualitats nutritives, i de promoció i millora de les activitats de salut pública sobretot en l'àrea de la seguretat alimentària.

Seguint el mandat constitucional, el Principat d'Andorra signà el Protocol sobre qüestions veterinàries, complementari de l'Acord en forma

de bescanvi de notes entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Econòmica Europea, del 28 de juny del 1990, que establia els principis sanitaris que havien de regir els intercanvis d'animals vius i de productes d'origen animal entre ambdós territoris. Així, el Principat s'integrava en l'anomenat espai veterinari comunitari i, per tant, s'eliminaven les traves administratives per al lliure intercanvi d'animals vius de les espècies d'abastament i dels productes que se'n deriven. Les disposicions d'aplicació del Protocol han permès l'harmonització progressiva de les normatives sanitàries aplicables als sectors concernits i, alhora, el reconeixement recíproc dels actes veterinaris i sanitaris que han de regir els intercanvis esmentats, així com l'adequació i l'actualització progressiva de l'evolució sanitària internacional, a fi que el Principat no esdevingui un espai sanitari aïllat del seu entorn geogràfic més immediat.

Durant el desembre del 2009 van entrar en vigor 5 nous reglaments d'higiene alimentària, els quals constitueixen la transposició a l'ordenament jurídic andorrà dels principals reglaments europeus relatius a higiene alimentària que Andorra es va comprometre a desenvolupar amb la Decisió 1/2005. Això ha de permetre la possibilitat de dur a terme intercanvis comunitaris de tots els aliments d'origen andorrà i obrir, doncs, noves alternatives de negoci.

Un dels objectius de La Llei d'agricultura i ramaderia, del 22 de juny del 2000, com a eina reguladora del sector agropecuari del país, és fomentar la millora de les condicions tècniques i sanitàries de les explotacions agràries. Per tant, cal desenvolupar els aspectes de la salut animal i la seva interacció amb la seguretat alimentària, amb un marc legal propi.

Així mateix, aquesta Llei complementa en diversos àmbits (animals de renda, de companyia, de fauna autòctona i de fauna no autòctona) certs aspectes de la Llei de tinença i protecció d'animals, del 30 de juny de 1998, i els reglaments que l'han desenvolupat i sobretot els actualitza seguint les tendències actuals de la normativa comunitària.

La Llei de residus, del 14 de desembre del 2004, té com a objectiu principal permetre a les administracions de dur a terme una gestió ambiental racional dels residus per poder garantir la preservació de la salut de les persones i la protecció del medi ambient.

Aquesta Llei complementa la normativa esmentada, particularment en relació amb els residus específics derivats de les activitats que s'hi regulen i que, de forma particular, poden tenir una rellevància important en termes de salut pública i sanitat animal.

En aquest context legislatiu es considera fonamental regular en un text de rang adequat els mecanismes que han de permetre donar una resposta apropiada als preceptes exposats, als nous reptes i a les exigències de la ciutadania en l'àmbit de la seguretat alimentària.

D'acord amb aquestes premisses, aquesta Llei estableix de manera general les mesures preventives i els principis de bona actuació en matèria d'identificació, de registre i de circulació d'aliments i animals vius, i en matèria d'activitats de control i d'inspecció, tant sanitàries com veterinàries.

Així mateix, també estableix de forma genèrica les competències i les funcions del Laboratori Central de Salut Pública (LCSP), dels laboratoris d'anàlisi i de les empreses privades de control sanitari en els àmbits que s'hi regulen.

Igualment, també determina les contribucions financeres que ha de fer l'Estat per a la prevenció i la lluita enfront de determinades malalties, i de les contribucions que han de satisfer els ciutadans pels serveis oferts per l'Administració en el marc de les activitats que s'hi regulen. Per acabar, el text finalitza amb les disposicions referides al règim d'infraccions i de sancions davant les conductes irrespectuoses o que posen en perill la salut humana, la salut animal i el medi natural.

El títol primer, intitulat "Disposicions generals", enceta la Llei amb un article en el qual s'indiquen els objectius que persegueix i amb un altre dedicat a les definicions dels termes utilitzats per la Llei per evitar-ne tota confusió.

Seguidament, es tracten les obligacions genèriques de comunicació de malalties i altres incidents, així com de les diferents obligacions dels particulars en matèria de prevenció i control.

Es clou el títol amb les normes de cooperació internacional i assistència mútua entre estats per a la lluita i la prevenció de malalties.

El títol segon, relatiu als animals vius i els aliments, és el títol més extens de la Llei ja que incideix precisament en els elements essencials de la matèria que es pretén regular.

El capítol primer, relatiu a les disposicions generals en l'àmbit veterinari en relació amb els animals vius i els productes germinals, se centra en la lluita contra les malalties infeccioses. El capítol segon regula el sistema d'autoritzacions sanitàries dels establiments que duen a terme activitats alimentàries i el seu registre, mentre que el capítol tercer tracta de l'etiquetatge i dels principis que n'han de regular la publicitat per a la informació deguda del consumidor.

Els controls obligatoris, regulars o aleatoris que ha de fer l'Administració, i els autocontrols que han de dur a terme els mateixos establiments, així com les condicions per fer intercanvis, importacions o exportacions d'aliments i els moviments d'animals estan regulats al capítol quart.

El capítol cinquè tracta de les certificacions oficials i les normes deontològiques que les han de regular.

El capítol sisè, dedicat exclusivament a l'alimentació animal, tracta de les mesures sanitàries relatives als aliments que es donen als animals i les substàncies que, per raons de protecció de la salut pública i animal, no poden de cap manera formar part de la seva composició. Aquest

cicle es tanca amb el capítol setè, en el qual es regulen els residus animals.

Clouen aquest títol dos capítols: el vuitè, referit a les mesures especials relatives als animals de pura raça i al seu registre, i el novè, relatiu a les mesures de protecció i benestar dels animals.

El títol tercer es refereix a l'organització administrativa dels serveis oficials d'inspecció i control, i s'hi recullen les competències corresponents.

El títol quart tracta dels laboratoris, d'una manera especial del Laboratori Central de Salut Pública (LCSP) i dels laboratoris d'anàlisi, i en defineix genèricament les competències i les funcions.

En el títol cinquè, que es compon de dos capítols, s'hi recullen els aspectes sobre les contribucions financeres de l'Estat per a la lluita i la prevenció de malalties contagioses, així com les obligacions tributàries dels particulars adreçades al finançament dels serveis que reben de l'Administració.

Finalment, el títol sisè regula el règim sancionador i estableix les conductes constitutives d'infracció administrativa, així com les sancions imposables, d'acord amb els seus principis de legalitat i proporcionalitat. El títol es clou amb el procediment sancionador que proporciona les oportunitats degudes de defensa, al·legació i recurs a les persones interessades.

Títol I. Disposicions generals

Article 1
Objectius

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït Subscripció Ja Estic Registrat